

ART69 2016. 02. 29.

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

2016. 02. 01. hétfő **Lear király**

Az jutott eszembe a darab nézése közben, hogy előfordulhatott, teljes színházi (nézői) pályafutásom alatt, hogy Shakespeare-nek ezt a művét még nem láttam? Vagy olyan kiskoromban, hogy nem emlékszem semmire. Vagy mégis láttam, a réges-régi Nemzeti Színházban? Mintha Major Tamás játsszta volna Lear királyt? (Nincs időm most a Papám feljegyzéseiben kutakodni!) Egy biztos, ha láttam is, ilyen szörnyűséget, amit az Alföldi ebből a drámából kihozott, biztosan nem láttam.

Azt a tömény borzalmat, amit a Radnóti Színház előadása, a nézőkre zúdít, bizony nehéz elviselni. Bár lehet, hogy a kis színház, a kis színpad, játszóik közelsége és az Alföldi zsenialitása, együtt hozza létre azt a félelmetes légkört, amitől elborzadsz. Nem tudod magad függetleníteni, nem tudod magad távol tartani, a történésektől. Természetesen az igazi „ász” az Shakespeare, aki ennyire, zseniálisan tudta szavakba önteni az emberi aljasságot, az önös érdek kifejlődését, és hogyan születik meg egy rémes tragédia, a jóhiszeműnek szánt, vélt, döntés nyomán.

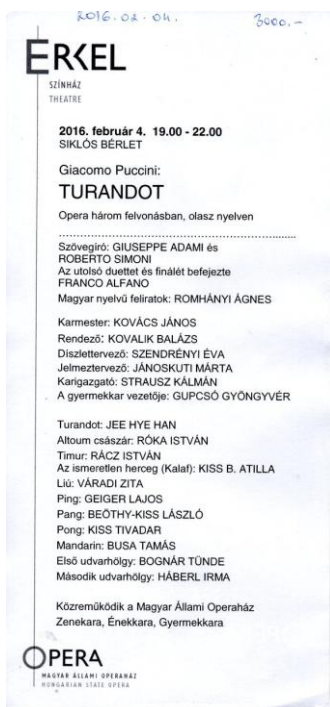
Mit ír a szórólap: „Van, aki a szenvedéstől tisztul meg, van aki attól lesz bölcs, hogy megbolondul, és van aki attól kezd tisztán látni, hogy megvakul. A sarkaiból kifordult világ látomása, a kizökkent idő tragédiája a Lear.”

Csak hogy Shakespeare 400 éve halott, és történt valami változás? Tanultunk valamit is a történelem tanításaiból? Szomorú végkifejlet, hogy az emberiségnek szánt minden tanítás, jó szándék, falra hányt borsó!

(Csak mellesleg kívánom megjegyezni: Működik Alföldi identitása, most sem úsztuk meg meztelen pasi láványa nélkül, megszemlélhettük László Zsolt természetes bájait, sokadszor! Aki egyébként jól tartja magát.)

2016. 02. 04. csütörtök Erkel Színház

Giacomo Puccini: **Turandot**

Nekem nagyon jól esett, most ez a Turandot. Elég régen láttunk, már éppen időszerű volt, hogy lássunk egy „rendes” operát. Bár a bemutatásakor fintorogtam, hogy miért a függöny előtt játsztják a Ping-Pang-Pong nagy ábrándozó jelenetét, amikor a szövegben gyógyőrű tájról, holdfényes tó partjáról és pihenésről beszélgetnek. Mostanra tudtam, hogy így lesz és már nem bántott annyira, az Uram pedig azt mondta erre a kifogásomra, hogy „annál nagyobb az ellentét”, mármint a jelenlegi állapot és az ábránd között! Hát jó, legyen Neki igaza.

Turandot-ot pedig egy „igazi” kínai énekesnő Jee Hye Han alakította. Jó volt! Igaz nem volt sokkal hitelesebb, mint egy ferdeszeműre sminkelt bármilyen nemzetiségű hölgy, annál is inkább, mert, Jee Hye Han, szemét-homlokát, maszk takarta el!

Erre kissé rácsodálkoztam, mert egyik Turandot sem viselt maszkot, azokon az előadásokon, amelyeket eddig láttam. Csak most figyeltem fel rá, hogy Kalaf szövegében benne van: „Vedd le az álarcodat, mutasd igazi arcodat!” Kalaf veszi le a hercegnő álarcát, legalábbis ebben a most látott változatban. Természetesen ez a szöveg jelképesen is érthető, hiszen Turandot „álarcot” visel, nem az az igazi arca, amit mutat magáról. (De előbb még szegény kicsi Liu-nak meg kell halnia!)

Szóval nagyon szép előadást láttunk! Az oly sokszor „eltemetett” (mármint hangilag) Kiss B. Attila (Kalaf) pedig remekelt, éppen olyan fergetes volt, mint ahogyan megismertük. (Karmester: Kovács János, ki is lehetne más?)

2016. 02. 05. péntek Magyar Nemzeti Galéria

A túlélő árnyéka – az El Kazovszkij-élet/mű

A művészet forradalma - orosz avantgárd az 1910-1920-as években

Amikor a szórólapokat készítem elő az éppen aktuális ART levelem számára, sokszor nem esik egybe azzal az időponttal, amikor ténylegesen írom a szövegemet. Jelen esetben is így történt. És most itt van az összemásolt kép! Miért is vontam össze, ezeket a képeket, amikor két kiállításról van szó! El Kazovszkij-nak életmű kiállítása van (volt), az oroszoknak pedig csak egy kis korszakukról, van szó. Úgy döntöttem, hogy maradjon így, hiszen csak pár évtized választja el Őket egymástól, a gyökereik pedig azonosak! Rengeteg a közös vonásuk!

Malevics elnevezte művészetét szuprematizmusnak. 1918-ban festett egy egész sorozat „fehéren fehéret”. A fehér olyannak a szimbóluma, amiben minden szín feloldódik, elveszik a kozmikus térben, ezért Malevics: Fehér alapon fehér négyzet című alkotása az életünk túloldalán levő világ látszatának gondolata. Szerinte a tiszta élet és érzelm, melyet ez a stílus fejez ki, kiindulópontja egy új művészetnek, amely megszabadul az állam és a vallás kötöttségeitől.

A színpadszerűség egy egyszerű motívumból származik, amely nevezetesen Malevics Fekete négyzet fehér alapon című festménye. Kazovszkij műveinek szinte mindegyike színpadszerűen építkezik, a szoborműveket is beleértve – visszatérő szereplői: a művész alteregója a Fekete kutya, az emberi élet végességét ábrázoló kasza, a fehér hattyú, és a femme fatale szerepre való vágyakozását megtestesítő Coppéliák, Vénuszok, Olimpiák, balett táncosok.

Két nagyon jó kiállítást láttunk. A véleményem pedig az, hogy az oroszok, legyen az oroszok gondja. El Kazovszkij, aki végül is magyarrá lett, megérdemelne egy állandó kiállítási csarnokot. Szinte fizikai fájdalmat érzek arra a gondolatra, hogy ha ezt a kiállítást lebontják, hová lesz a rengeteg mű, amelynek egy része installáció! Hová teszik, ki gondozza, mi lesz a sorsuk ezeknek az alkotásoknak?

2016. 02. 07. vasárnap **MÜPA** Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara

Bizet: Az Arles-i lány szvit
Guilmant: d-moll szimfónia orgonára és zenekarra
Janacek: Glagolita mise

Ennek az estének a célja Bizet: Az Arles-i lány című művének megismerése volt. Ez az a mű, amelynek fő dallamát, szinte mindenki ismeri, sokszor hirtelen, nem is tudja hova tenni, csak dúdolja, vagy fütyüli magában, igazából nem is figyel arra, hogy éppen mit dúdol, de benne van a fülében.

Éppen itt az ideje, hogy egyszer nyugodtan ülve a székünkben, nincs más dolgunk, csak az, hogy Bizet-re, Kovács Jánosra (ki is lehetne más?) és a magyar Rádió Szimfonikus Zenekarára figyelve, végig hallgassuk! S lön..... Nem csalódtam, éppen olyan jól szóltak, mintha a rádióból hallottam volna, csak egy kicsit jobban.

Guilmant: d-moll szimfónia orgonára és zenekarra. Nem jegyeztem meg semmit és mindketten megállapítottuk az Urammal, hogy ennyi orgonazúgás, összefolyik. Lehet, hogy egy kisebb templomi harmóniumon jobban szól, de a MÜPA hatalmas orgonáján nem!

Szünet után Janáček: Glagolita (Ószláv) miséje hangzott el. A *Glagolita mise* Janáček szülőfalujában tett egyik látogatásának eredménye, amikor is a morvaországi Hukvaldyban járt és panaszkodott az olasz bábosnak, hogy milyen szegényes az a zene, amit a helyi templomban hallott. A bábos persze azonnal felkérte Janáčeket, hogy komponáljon valami "érdemlegeset" a liturgia számára.

2016. 02. 08. hétfő **Teadélután**, a volt munkahelyemen

Az a csoda történt velem, hogy elfelejtettem fotózni. Így maradt csak emlékek ez a bejegyzés.

2016. 02. 10. szerda Cinema City WestEnd

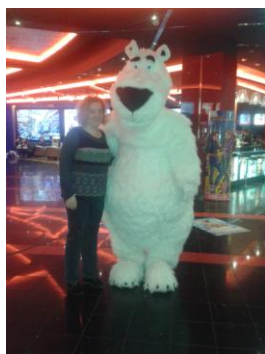

Irány a sulis, onnan a mozi. Ildi jóvoltából filmelőzetesre voltunk hivatalosak.

Hatalmas kukoricával és Colával felszerelve ültünk be a bemutatóra.

Emma azt mondta, hogy jó lesz tanulás helyett ez a film, mert biztosan környezetvédelemről lesz szó, meg, hogy mekkora biológiailag káros lábnyomot hagyunk magunk után, meg hogy úgy moss fogat, hogy ne folyasd a vizet stb.

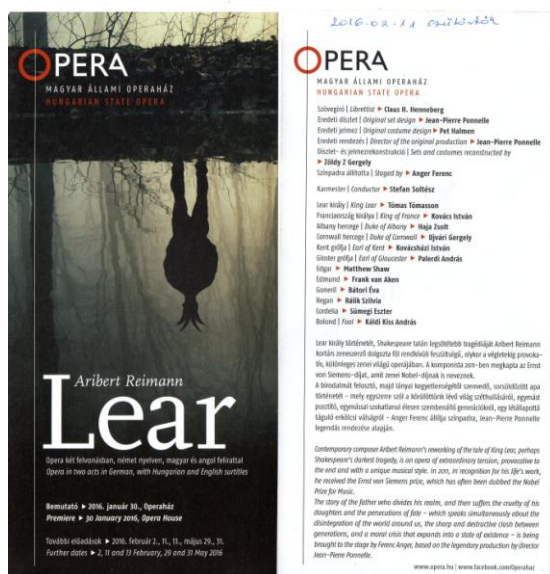
Természetesen a jegesmedvék élőhelyeinek pusztulásáról volt, veszélyben vannak a jeges macik!

2016. 02. 11. csütörtök Magyar Állami Operaház

Aribert: Reimann: **Lear király**

„Az Opera Shakespeare-évadának egyik súlypontja lesz január 30-án a *Lear magyarországi bemutatója*. A német Aribert Reimann darabját a müncheni ősbemutatót rendező legendás alkotó, Jean-Pierre Ponnelle munkája nyomán Anger Ferenc viszi színre. Magyarországra érkezik a legsikeresebb német kortárs opera!”

Nos, megérkezett...

Fülükben zengett még a Radnóti Színház szereplőinek hangja, játéka. Nagyon benne maradtunk a Lear király történetében. Itt az operában a magyar fordítás szövegét nem figyeltük, minek is.

Aribert Reimann bizonyára megérdemelte az Ernst von Siemens-díjat (azt mondják ez a zenei Oscar-díj). Olyan zenét írt, ami nagyon „passzol” a Lear király történetéhez. Igazából az opera nézése közben jöttem rá, hogy nem annyira az Alföldi volt kegyetlen rendezője a Lear-nek, hanem Shakespeare írt ilyen kegyetlen szöveget, amit csak úgy lehet színpadra vinni, mint ahogyan azt az Alföldi tette.

De nem tett mást az opera rendezője sem. Nagyon értőn, súlyosan vitte színpadra a Shakespeare-Reimann művet, ugyanazzal a kegyetlenséggel, ami, az értők tanúsága szerint, benne van a darabban!

Amint az a fenti reklámszövegből kiderül az eredeti müncheni ősbemutató alkotói művet vette meg az Operaház, mivel a rendező- díszlet- és jelmeztervező Ponnelle, már 1988-ban (56 éves korában) meghalt, a színpadra állítási feladatot Anger Ferenc oldotta meg.

A Radnóti Színház jelmezei alig térnek el a jelenlegi kor ruházkodásától, addig az Opera hatalmas anyagokkal, köpenyekkel másoltatta le Ponnelle jelmezeit, a díszlettel együtt. Érvényesült az „összhangzattan”. És éppen olyan kegyetlen volt a Rálik Szilvia által alakított Regan, amikor a saját körmével vájta a Gloster gróf szemét, mint amilyen kegyetlen módon tette ugyanezt Andruska Marcella a Radnótiban! Még jó, hogy mindenki elbukik a végére, még az ártatlan Cordelia is, bár a gonoszság így is mindent túlél! (Vajon érdemes-e jónak lenni, ha ugyan úgy végzi, mint a gonosz?)

2016. 02. 12. péntek **Szabados ZeneEst VI.**

Nagyon jól csinálja a Szabados és minden műsorából legalább két előadást tart, hogy mindannyian részesülhessünk a jóból.

Az alábbi műsorszámok előadására azért került sor, mert a téma a hangszerek megismerése volt, és a bemutatott hangszerek, hangszer csoportok hangzását volt hívatva szemléltetni a műsor. Mellesleg: tettünk egy zenei időutazást Vivalditól, Bernstein-ig.

Időutazás zenével, avagy populáris komolyzene 4 tételben

BAROKK

1.	Vivaldi – 4 évszak / tél 1, 2	1710
2.	Händel – Vízzene Suite 2. Allegro	1717
3.	Bach – Brandenbugi concerto 3.	1721

BÉCSI KLASSZIKUSOK

4.	Mozart – Szimfónia 40. 1. tétel	1788
5.	Beethoven – VII. szimfónia 4. tétel	1812

ROMANTIKA

6.	Glinka – Ruszlán és Ludmilla nyitány	1830
7.	Berlioz – Fantasztikus szimfónia 5. tétel	1842
8.	Verdi – Requiem Deas Iree	1874
9.	Grieg – Peer Gynt A hegykirály barlangjában	1876
10.	Sibelius – Karelia Intermezzo	1898

A XX. SZÁZAD

11.	Bartók – Csodálatos mandarin	1920
12.	Hacsaturján – Kardtánc	1940
13.	Bernstein – West side story Mambo	1957

Köszönjük Szabados!

2016. 02. 13. szombat Mai Manó Ház

A múlt szabadsága

Válogatás Alföldi Róbert fotó-gyűjteményéből

„Neoavangárd fotóművészet Magyarországon az 1960-as évektől napjainkig”

Alföldi Róbert nagyszerű gyűjteménye a korabeli magyarországi és külhoni avantgárd legjelentősebb művészeinek reprezentatív műveit tartalmazza, egy olyan anyagot, mely nemzetközi viszonylatban is különleges. Három csoportba rendezték a kiállítók a képeket: testiség, identitás és rejtőzködés. Meglepetésként ért, hogy a valamikori sikeres, Fotográfia című film egyik jellegzetes képe is az Alföldi tulajdonában van.

„Nagyon hiszek benne, hogy ez az anyag sokat segít, majd abban, hogy lássuk, hogy kik vagyunk. Hogy lássuk meg, hogy kik vagyunk. És azért mert néha sötét, néha véres, sokszor szenvedélyes, sokszor fizikailag fájoan szenvedélyes képet kapunk magunkról, ösztöneinkkel, fekete vágyainkkal, hibáinkkal, az nem rossz dolog, nem titkolni valóan szégyenletes. Hanem valódi, igazi világ. Ezek vagyunk mi. És....ez vagyok én!” Alföldi Róbert

A kiállítás megtekintése, az Erika születésnapjának egyik, meglepetése volt, de egyben a három barát is megemlékezett magáról, a Venya által prezentált emléklappal (A lapon Weöres Sándor verse olvasható):

2016. 02. 17. szerda Zeneakadémia

Hector Berlioz: **Rómeó és Júlia** drámai szimfónia, op 17.

LEHEL SOROZAT/5
2016. február 17., szerda 19:30
Zeneakadémia, Nagyterem

HECTOR BERLIOZ: RÓMEÓ ÉS JÚLIA - drámai szimfónia, op. 17

Első rész

1. Bevezetés. Combats – Tumulte – Intervention du Prince (*Harc, zűrzavar, a Herceg közbelépése*)
2. Prológus – Kiskórus
3. Strófák – Alt szólo
4. Scherzetto – Tenor szólo
Allegro leggiero – Andante (*Mab királynő az álmodók tündére*)

Második rész

1. Szimfonikus tétel
Roméo seul – Tristesse – Concert et bal – Grande Fête chez Capulet (*A magányos Rómeó – Szomorúság – Koncert és bál – Ünnepek a Capuletoknál*)
2. Nuit seréne – Le Jardin de Capulet, silencieux et désert – Scène d'amour (*Derült éjszaka. Capuleték csendes, elhagyott kertje. A vendégek búcsúszava, szerelmi jelenet.*)
3. Scherzo. Prestissimo. La reine Mab, ou la fée des songes. (*Mab királynő vagy az álmodók tündére*)

Harmadik rész

1. Convoi funèbre de Juliette – Kórus (*Júlia gyászmenete*)
2. Szimfonikus tétel
Roméo au tombeau des Capulets (*Rómeó a Capuletok sírboltjában*).
Invocation – Réveil de Juliette. Joie délirante, désespoir, dernières angoisses et mort de deux amants. (*Júlia ébredése. Féltelet öröm, kétségbeesés, a két szerelmes végő kinja és halála.*)
3. Finales.
La Foule accourt au cimetière – Rixe des Capulets et des Montagues.
Récitatif et Air du Père Laurence. Serment de réconciliation. (*A tömeg a temetőbe siet. Harc a Capuletok és Montague-k között. Lőrinc barát recitativója és áriája. Békefogadalom.*)

Közreműködők:
Schöck Atala - alt, Horváth István - tenor, Cser Krisztián - basszus
Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara és Énekkara (karigazgató: Pad Zoltán)
Vezényel: Kovács János

Felhívjuk szíves figyelmét, hogy a hangversenyt a Bartók Rádió élő adásában közvetíti, ezért kérjük, hogy helyét legkésőbb öt perccel a kezdési időpont előtt foglalja el!

Ismét ismerkedés volt a cél, Berlioz: Rómeó és Júlia drámai szimfóniájának megismerése. Természetesen a „megismerés” szó, túlzás egy hallásra, de képet lehet kapni arról, hogy hogyan dolgozza fel az ismert témát egy másik zeneszerző, mert Csajkovszkijt és Prokofjevet jól ismerjük.

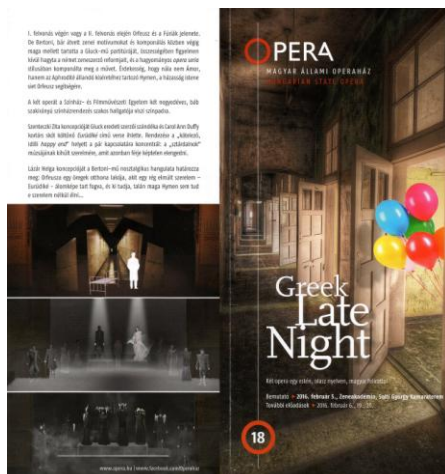
Megkaptuk a szövegkönyvet is és végig lehetett követni általa az előadást. A szereplők nem voltak megszemélyesítve, tehát nem egy operát láttunk a hangversenyteremben. Alt (Schöck Atala), tenor (Horváth István), basszus (Cser Krisztián) és a kórus, Ők voltak a mesélők, akik elmondták a történetet. És ki vezényelt? Természetesen a Kovács János!

Az első rész nagyon élvezetes volt, tetszett. És így történt ez a harmadik befejező résszel is, de a második, közbenső rész, nekem eléggé unalmasnak, eseménytelennek tűnt. Mondtam az Uramnak az előadás végén: Túl sok volt az a 20.000. – Frank, amit Paganini Berlioznak adott, hogy csak a komponálással tudjon foglalkozni, ha csak 15.000.- Frankot adott volna, bizonyára rövidebb lehetett volna a második rész.

Mindazonáltal nem csak Berlioz pályája szempontjából született értékes mű, de a zenetörténet számára is, hiszen Berlioz megteremtette illetve tovább fejlesztette a program szimfóniát.

2016. 02. 19 péntek Zeneakadémia

Greek Late Night

A 18 éven felülieknek szóló és este 9 órakor kezdődő, Görög éjszaka címet viselő előadás nagyon tökéletes volt.

Főleg Gluck: Orfeusz és Eurüdiké című operája, amelyet lehet, hogy így egyben még nem hallottam, de minden porcikáját ismerem a műnek, mint ahogyan mások is. Orfeusz kontra-tenor hangján, megismert glucki dallam a zeneirodalom egyik legszebb alkotása. (Orfeusz áriájáról van szó, amikor a végzetes visszapillantása után Eurüdiké végleg eltűnik az életéből.)

Igaz Orfeuszról van szó, aki olyan szépen tudott énekelni, hogy még a kövek is meglágyultak, a vad állatok megszelídültek...stb. Gluck egy ilyen követ lágyító éneket írt Orfeusz számára. Egy fiatal fiú Daragó Zoltán énekelte a kontra-tenor szerepet nagyon szépen, hatalmas tapsot kapott.

A második Orfeusz Ferdinando Bertoni műve volt. Itt Várhelyi Éva énekelte Orfeuszt, olyan csodásan, hogy elkápráztatta a közönséget. Máskor is hallottuk ezt az énekesnőt és bátran állíthatom, hogy nagyot fejlődött, érettebb, teltebb lett a hangja és meg is erősödött. (Igen Gyémánt, ha olvasod a leveletem: Ő a Várhelyi Endre fogorvosunknak a húga, és mindketten annak a Várhelyi Endrének a gyerekei, aki operaénekes volt ugyan, de Ő volt a magyar hangja Maci Laci-nak!)

Mindkét művet a Színház- és Filmművészeti Egyetem két negyedéves, báb szakirányú színházrendezés szakos hallgatója vitte színpadra, tökéletesen. (Szenteczki Zita és Lázár Helga)

Minden nagyon szép és jó lett volna: Csakhogy történt egy kis malőr, alig kezdődött el az előadás, megszólalt a tűzriasztó. Először azt hittem, hogy ez a modern rendezés része, mert a karmester nem állt le. De nem állt le a tűzriasztó sem, végül a karmester feladta, mindenki tehetetlenül állt, hogyan tovább? Vártunk. Vártunk. És, akkor, milyen egy vérbeli zenész? Utánozni kezdte fúvós hangszerén a sziréna hangját! Mit tehetett a közönség? Nevetett! Bravó! Igen, így kell, nem dühöngeni, hanem nevetni kell, még akkor is, ha baj van! Igaz lekéstünk minden közlekedési eszközt, de nem baj!

2016. 02. 21. vasárnap Erkel Színház

Giacomo Puccini: **Bohémélet 2.0**

Közel 80 éve játssza az Operaház a régi hagyományos és általunk nem is olyan régen látott Bohéméletet, amelyet azóta is az Oláh Gusztáv által tervezett díszletben játsszák, és amelyet a Nádasdy Kálmán rendezett. Ezt a változatot láttam gyerekkoromban és a múlt hónapban! A Bohémélet e változata, kulturális műemlék és nagyon helyesen az Operaház vezetése nem vette le a műsorról, de elindított egy „korszerű” változatot 2.0 alcímmel. Tessék, Drága Közönség lehet választani, ki melyiket szereti jobban.

Az Uram a szünetben szidta, mint a bokrot a rendezést, a díszletet, ki ez a „barom” és legalább a szöveget módosították volna. (Csak 1 példa: Miminek megtetszik egy kis rózsaszín főkötő és Rodolfo megveszi Neki. Ennek a kis főkötőnek dramaturgiai szerepe is van, amikor elválnak egymástól a főkötő Rodolfonál marad, ezt babusgatja majd Mimi helyett. A 2.0 változatban egy tűzpiros csillámos szilveszterkor viselhető pörge kis kalapot kap Mimi, de a szöveg változatlan! Ráadásul nem lehet zsebre dugni.) A jópofának vélt díszletet a két rész alatt, teljesen más módon használják, így egyszerűen hülyeséggé válik az alkalmazás. Nem akarom tovább részletezni, de borzasztóra sikeredett az egész és éppen a díszletmegoldások miatt! Kár, mert időszerű volt a felújítás. talán jobbat is ki lehetett volna találni!

Nem is olyan régen felújították a Carment is, ami nagyon színpompássá sikeredett. És megértettem, hogy az életnek csak egy kis része Carmen és a Don José tragikus szerelme, attól még a többiek mulathatnak és nézhetik jókedvűen a bikaviadalt, tehát helyénvaló a harsányság. De itt egy kinagyított Párizs térkép a díszlet, amelyre a kukások hordják ki a díszletet, az emeletes házakat. Nagyon jó pofi, de kiderül, hogy kicsi ház, szék, a nagyobb ház meg asztal, és a szereplők a házak tetején ülnek.

Nem zavartattam magam, a zene még mindig csodás, a végén bögttem, mint a záporosó, olyan gyönyörű volt. Csak annak örültem, hogy Musetta tényleg hoz egy kis kézmelegítő muffot a Miminek, azzal hal meg, nem a piros kalappal!

És ki vezényelt? Naná, hogy a Kovács János!

2016. 02. 24. szerda Pesti Színház

Mindketten egész nap a számítógépünk előtt ültünk. Imre a videó kazettáit másolta DVD-re és pedig a normandiai utunk albumába a képaláírásokat készítettem. Csak ebédszünetet tartottunk.

Jó volt felállni és bemenni a városba, félig gyalog, hogy sétáljunk egy kicsit. Mielőtt bementünk volna a színházba, ránk szóltak, hogy a ma esti előadás – betegség miatt - elmarad! Június 8-ra érvényes a jegyünk, ha nem váltjuk vissza.

Hát ez pompás, az utóbbi pár évben nem volt ilyenben részünk. Hazasétáltunk! Legalább levegőztünk egyet! – mondta az Uram, én pedig, arra gondoltam, hogy ilyen gyorsan nem írtam még ART levél részletet.

2016. 02. 06. péntek SZALON meghívott vendég:

Tamás Ervin újságíró

a Népszabadság munkatársa

„Szia Brunyó, sikeres esténk volt tegnap! Rájöttem, hogy nem csak írni tudsz, de jól beszélsz is: folyékonyan, pontosan, kerek, arányos mondatokkal, emellett bírsz azzal a ritka képességgel is, hogy egy hosszú monológ során sem térsz el a tárgytól, nincs se kóválygás, se mellébeszéd. Jó volt a témaválasztás, a szakmaiság a szokásos politikai kesergés helyett és, hogy ehhez tartottad is magad. Jót tettek S. Éva személyes jellegű kérdései az utolsó negyedben. Bevallom, én erre nem készültem, majd megköszönöm neki, mert ezekkel a humorodat is előcsalta, ami ugyan nem volt újdonság nekem, de annál nagyobb élvezet. A társasággal utóbb már nem beszéltem, de a figyelmet és az érdeklődést nyilván te is érzékelted, biztosan együtt éreznek velem az értékelésben. Nagyra tartom bennünk az aktivitást, ezúttal is többen részt vettek az egyhetes „felkészülésben”, újságokkal, jegyzetekkel készültünk rád. Jó volt, kösz, szia, Szántó”

Mivel nem voltam jelen – betegségem miatt – elkértem a Szántó értékelését, amit ezúton is köszönök.

2016. 02. 27. szombat Erkel Színház

Giuseppe Verdi: **Aida**

ERKEL
SZÍNHÁZ
THEATRE

2016. február 27. 18.00 – 21.35
TOKAJ BÉRLET

Giuseppe Verdi:
AIDA
Opera négy felvonásban, három részben, olasz
nyelven, Magyar felirattal

Szövegíró: ANTONIO GHISLANZONI
Magyar nyelvű feliratok: KENESEY JUDIT

Karmester: **PÁL TÓMÁS** DÍZSÓ ISTVÁN
Rendező: MOHÁCSI JÁNOS
Koreográfus: BODOR JOHANNA
Díszlettervező: KHELL ZSOLT
Jelműtervező: REMETE KRISZTA
Karigazgató: STRAUSZ KÁLMÁN

Egyiptom királya: KOVÁCS ISTVÁN
Amneris, a lánya: KOMLÓSI ILDIKÓ
Aida, etióp hercegnő: RADOSTINA NYIKOLAEVA
Radamés, az örök kapitánya: **STUART NEILL**
Ramfis, főpap: PALERDI ANDRÁS
Amonasro, Etiópia királya: KÁLMÁNDY MIHÁLY
Főpapnő: HEITER MELINDA
Hímők: UJVÁRI GERGELY

A Magyar Állami Operaház Zenekara
A Honvéd Főkar

OPERA
MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZ

A felújítás alkalmával már elmondtam a véleményemet a díszletről és a rendezésről, ezért erre most nem térek ki. Azért mentünk, mert két világhíresség vendéget hívtak az Aidába vendégszerepelni. Aidát Radostina Nyikolaeva a bulgár szoprán, Radamest pedig Stuart Neill, az amerikai tenor énekelték. Ami a tenort illeti bejárta az egész világot, és a világ összes neves operaházában fellépett. A magyar énekesek – mint azt már annyiszor leírtam, szinte minden előadás után – világszínvonalon állnak. Komlói Ildikó, Palerdi András vagy a Kálmándy Mihály a világ bármely részén, bármelyik híres operaházában felléphetnének! Az Operaház zenekara és a Honvéd Főkar szintén remekül teljesítettek. Az Uram szerint a Komlói Ildikó volt a legjobb! Simán leénekelte a két hírességet!

Óriási, tomboló, ovációs, hangos, bekiabálós siker volt és egyáltalán nem melleleg megemlítve, zsúfolásig tele volt az Erkel Színház.

Apró, igazán aprócska híja volt mégis a tökéletességnek, ez pedig a vendégművész (Radames) 200 kilós testsúlya volt. Ilyen kövér embert még nem is láttam soha. Radames, egy fiatal, sportos, szép egyiptomi férfi, katona, hadvezér illúzióromboló, ha ezt a szerepet egy annyira kövér ember személyesíti meg, aki, szinte menni sem tud a kövérségétől, két karjával nemhogy Aidát, nem tudja átkarolni, de a saját hasán sem ér össze a keze. Ebbe az emberbe szerelmes két királynő is! Előre félek milyen lesz Manrico-nak, a Trubadur című operában. Tudom, hogy azért nem lehet bántani valakit, mert kövér, de ami sok, az sok. Annyival nem jobb a hangja, mint amennyire fontos lenne a külső megjelenési formája a szerepköre miatt. Ráadásul közös pályán vannak a Jonás Kaufmannal! Hát bizony kicsit le kellene fogyni mister!

2016. 02. 29. hétfő Katona József Színház, Kamra

K: katona
KAMRA

SIMON STEPHENS

HARPER REGAN

SZEREPLŐK: FULLAJTÁR ANDREA, KOCSIS GERGELY, PALLAGI MELITTA M.V., BODNÁR ERIKA, HELVACI ERSAN DÁVID E.H., ELEK FERENC, TÓTH ANITA, MÉSZÁROS BÉLA, VAJDAI VILMOS, TAKÁTSY PÉTER, DANKÓ ISTVÁN

RENDEZŐ: SZÉKELY KRISZTA

BEMUTATÓ 2015/10/08

A CAFE BUDAPEST KÖRTÁRS MŰVÉSZETI FESZTIVÁLAL KÖZÖS PROGRAM.

K: katona
KAMRA

SIMON STEPHENS

HARPER REGAN

Néha kilépünk önmagunkból, kívülről nézzük magunkat, és fölteszük a kérdést: „Ez komoly? Tényleg ezt művelem?”, és azt feleljük rá: „Bizony, ezt”. És csináljuk tovább.

Harper elindul egy londoni külvárosból, hogy még egyszer lássa haldokló apját. Road movie veszi kezdetét, amelynek állomásain egy negyvenes nő szembesül az életével, a családjával, a vágyaival és ezek szétválásával.

Simon Stephens, az egyik legismertebb kortárs brit drámaíró 2007-es darabjában tragikomikus élességgel mutatja meg az elhalgatás és a szembenézés természetrajzát.

Szereplők: Fullajtár Andrea, Kocsis Gergely, Pallagi Melitta m.v., Bodnár Erika, Helvaci Ersan Dávid e.h., Elek Ferenc, Tóth Anita, Mészáros Béla, Vajdai Vilmos, Takátsy Péter, Dankó István

Fordította: Upor László, **Zene:** Matisz Flóra Lili, **Díszlet:** Kovács Nóra Patrícia, **Jelmez:** Glaser Mária, **Jelmez-konzultáns:** Nagy Fruzsina, **Szög:** Doma Petra, **Dramaturg:** Szabó-Székely Ármán, **Asszisztens:** Budavári Réka

Rendező: Székely Kriszta

Munkatársak: Bonczár Szofi, Doma Petra, Tóth László, Bokor László, Pető László, Botka Zoltán, Tölzer Gábor, Szabó Gergely, Pető József, Nedár Barnabás, Kolossár László, Horváth József, Vég Attila, Kelecsényi Bernadett, Ignácz Éva, Pintér Mária, Gerlóczy Judit, Molnár Fanni Rebeka, Madóvári Margit

Az előadás hossza: 90 perc, szünet nélkül.

A színdarab Magyarországon a THEATRUM MUNDI Színházi és Irodalmi Ügynökség közvetítésével kerül színpadra.

JEGYEK KAPHATÓK: KATONAJÓZSEFSZÍNHÁZ.HU / 1052 BUDAPEST, PETŐFI SÁNDOR UTCA 6. SZERVEZÉSIKATONASZÍNHÁZ.HU / 06 1 266 52 00

BUDAPEST
KÖRTÁRS MŰVÉSZETI FESZTIVÁLAL

KATONA JÓZSEF SZÍNHÁZ
KAMRA

színház.hu
színház.hu

Több bajom is volt ezzel a ma esti színházzal. Bocsánat nem a színházzal, hanem elsősorban magammal. A visszafojtott köhögéstől fulladoztam, csak azért drukoltam, hogy ne hogy kitörjön belőlem, és zavarjam az előadást. Alig bírtam hazajönni, egy vágyam maradt: az ágy! (és egy forró tea!)

De miről szól ez a darab? Ez volt a mai este másik problémája? Megpróbálom összegezni, hátha rájövök a lényegre.

Szokványos angol család három emberből áll: férj, feleség, gyerek, aki lány és 17 éves. Hol kislány, hol nagylány, hol punk, hol meg valami más, és néha aranyos festetlen szőke, de ordenáré, randa módon káromkodik. Okos jól tanul illetve nem tanul, magol, egy célja van csak átjutni a vizsgán, irány az egyetem, a tananyag nem érdekli. Apa, munkanélküli, kirúgták az állásából, nem tudjuk meg, hogy mit dolgozott. Hobbyja volt a fotózás, kijárásként a játszótérre és 10 éves körüli kislányokat fotózott, feltette az Internetre és nézegette. Rájöttek, elítélték, kirúgták. Mindezt a feleség meséli el egy alkalmi pasinak, aki felszedi Őt, de erről majd később. A feleség egyáltalán nem tudja mire vélni a férje cselekedetét, csak csodálkozik rajta, nem bántja, nem is tartja bűnözőnek. Ő csak dolgozik, sokat, mert kell a tandíjra a pénz. Ez az alaphelyzet, amikor megtudja a feleség, hogy beteg az apja.

Azonnal hozzá akar utazni, de a Főnöke nem engedi, kirúgással fenyegeti, zsarolja. A Nő fél, mi lesz a tandíjjal. De tombol benne a vágyakozás az apja után, soha nem mondta neki mennyire szereti, hát muszáj elindulnia.... Nem szól, senkinek csak elutazik. Későn érkezik az Apa már halott. Meg sem nézheti csak reggel, mondják a kórházban. Nincs hova mennie betér egy pubba. Iszik, akad egy pasi is. A pasi kábítószerrel kínálja, Ő pedig elfogadja. Szédül, rosszul van, valahogy kikeverednek az utcára. Csak később tudjuk meg, hogy úgy szabadult meg a fiúktól, hogy a nyakába vágta (törte) a poharát. Dülöngél az utcán, felszedi egy másik pasi, felviszi a

lakására, már majdnem szeretkeznek, de mégsem, azután mégis. (A Pasi idősebb, Neki is van gyereke, három felnőtt gyereke, és egy elvált felesége. Szenved a magánytól és attól, hogy egyáltalán nem érti a gyerekeit, örül a Nőnek, de persze ez is elhagyja!)

A Nő reggel elmegy az anyjához, nem bírják egymást, veszekednek. Nem tudsz Te semmit! –ordítja az Anya, és valószínűleg igaza is van. Mit tudhat egy gyerek a szülei mélyen elrejtett, még egymás között sem tisztázott problémáiról? Neki is megvan a maga gondja, régen elvált a férjétől, de annak betegsége miatt mégis rá maradt a gondoskodás feladata. A volt Férje, azonban nem fogadott szót az orvosainak, nem szokott le a dohányzásról, le kellett vágni a lábát stb., stb. Az Anya a Férje halálakor dőbben rá, hogy már nincs dolga, és hogy megöregedett, Mikor történt ez? (Csodálkozik!) Még ott tart, hogy arra vár, elkezdődjön az élete, majd ha felnőtt, majd ha ... és közben eltelt az élet. Most itt a felnőtt Lánya és számon kéri! De mit is?

A Nő nem várja meg a temetést, hazautazik. A Lánya ordibál Vele: Hol voltál? Mindenhol kerestünk? A Férj pedig gyámoltalanul, nem meri megkérdezni mi történt, de a Nő mesél, mesél...felszabadultan. A Férj pedig (nem tudni miért, egy leírhatatlanul koszos ingen van) próbálkozik egy óvatos öleléssel, a Nő átkarolja, simogatja.

Hazaérkezett!

Mai dráma? Helyzetkép? Bonyolult emberi sorsok?

Az az érzésem támadt, mintha a Mai Manóban látott, Alföldi féle fotógyűjtemény kelt volna életre! Mi ebből a tanulság? Lehet, hogy mindkettő zseniális!

Fullajtár Andreának pedig jutalomjáték egy a szerep! Bravó!

Viharos taps a jutalom!

A műfaj neve: Road Movie! (Remélem jól írta le.)

Még valami....

Mint minden igazi tehetség El Kazovszkij sem csak egy műfajban volt tökéletes. Számos „viselt” dolga között még írt is, verseket is. Találtam egyet, ami nagyon tetszik nekem, mintha megérezte volna a halálát. Ő most már az égi hal!

El Kazovszkij verse:

Állatsereglet 1966–1973 (részlet)

Nagy égi hal
Vakon sétált az égen
És hirtelen a holdba ütközött
Majdnem megette,
De eszébe jutott: Szükség van mostanában szemre
A hold – egy szem, mint Phoiboszé
És most már a látó hal
Úszik az égben és énekel: «Szem nélküli hal voltam,
Nagy égi hal,
De rábukkantam a Holdra
És most szem van az oldalamon
Most meglátom az egész Földet
És saját árnyékomat ahol elrepülök
Én a látó éjjeli hal vagyok
Most az eget őrzöm

Megtartottam a verset, maradt egy kis helyem is, hát olvassatok El Kazovszkijt!

Üdvözlét az Olvasónak!

2016. 02. 29.

